

K J S

King James bibeln på svenska
[2 Korintierbrevet]

Mars 2013
Tredje utgåvan

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

2 KORINTIERBREVET

1 Paulus, av Guds vilja en Jesu Kristi apostel, och Timoteus *vår* broder, till Guds församling som är i Korint, med alla de heliga som är i hela Akaja:

2 Nåd till er och frid från Gud vår Fader, och *från* Herren Jesus Kristus.

3 Välsignad *vare* Gud, ja vår Herres Jesu Kristi Fader, barmhärtighetens Fader, och all trösts Gud;

4 Som tröstar oss i all vår bedrövelse, att *också* vi må förmå att trösta dem som befinner sig i allehanda bekymmer, med den tröst som vi själva tröstas med av Gud.

5 Ty såsom Kristi lidanden överflödar i oss, så överflödar också vår tröst av Kristus.

6 Och vare sig vi blir trängda, *så är det* för er tröst och räddning, som är effektiv i uthärdandet av samma lidanden som också vi lider: eller om vi blir tröstade, *så är det* för er tröst och räddning.

7 Och vårt hopp om er *är* fast, vetande, att såsom ni är delaktiga i lidandena, så *skall ni* också *vara delaktiga* i trösten.

8 Ty vi vill inte, bröder, att ni *skulle* vara omedvetna om våra bekymmer som kom till oss i Asien, att vi var övermåttan nedtyngda, utöver *vår* styrka, så att vi till och med misströstade om *våra* liv:

9 Men vi hade den dödsdomen i oss, att vi inte skulle lita till oss själva, utan till Gud som uppväcker de döda:

10 Som räddade oss ifrån en så stor död, och räddar: till vilken vi litar att han alltjämt kommer rädda *oss*;

11 Också ni hjälpande tillsammans genom bön för oss, så att den gåvan, som *skänktes* till oss *med hjälp* från många personer, må tackas för av många för oss.

12 Ty vår glädje är denna, vårt samvetes vittnesbörd, att vi i enkelhet och Gudfruktig uppriktighet, inte med köttslig visdom, utan av Guds nåd, har vandrat i världen, och än mer överflödande mot er.

13 Ty vi skriver inga andra ting till er, än vad ni läser eller bekänner; och jag litar till att ni skall bekänna *det* ända till slutet;

14 Såsom ni också delvis har erkänt oss, att vi är er glädje, liksom också ni *är* vår på Herren Jesu dag.

15 Och i denna tillit var jag tidigare sinnad att komma till er, att ni skulle få en andra förmån;

16 Och för att passera förbi er in till Makedonien, och att komma tillbaka till er från Makedonien, och att av er bli förd på min väg mot Judeen.

17 När jag alltså tänkte så, var jag lättsinnig? Eller de ting som jag ämnar *göra*, ämnar jag *dem* efter köttet, att det hos mig skulle finnas ja, ja, och nej, nej?

18 Men *såsom* Gud *är* sannfärdig, var vårt ord till er inte ja och nej.

19 Ty Guds Son, Jesus Kristus, som blev predikad bland er genom oss, *ja* genom mig och Silvanus och Timoteus, var inte ja och nej, utan i honom var ja.

20 Ty alla Guds löften i honom *är* ja, och i honom amen, till Guds ära genom oss.

21 Nu, han som befäster oss tillsammans med er i Kristus, och har smort oss, *är* Gud;

22 Som också har förseglat oss, och givit Andens handpenning i våra hjärtan.

23 Dessutom tillkallar jag Gud som vittne över min själ, att det är för att skona er jag ännu inte har kommit till Korint.

24 Inte för att vi har makt över er tro, utan är hjälpare för er glädje: ty ni står genom tro.

Kapitel 2

1 Men jag bestämde det med mig själv, att jag inte åter skulle komma till er i bedrövelse.

2 Ty om jag gör er ledsna, vem är då han som gör mig glad, om inte densamme som görs ledsen av mig?

3 Och jag skrev denna samma sak till er, att inte, när jag kommer, jag skulle bli sorgsen av dem som jag borde glädja mig av; havande tillit till era alla, att min glädje är allas er *glädje*.

4 Ty i stor bedrövelse och i hjärtas ångest skrev jag till er under många tårar; inte att ni skulle bli bedrövade, utan för att ni skulle förstå den kärlek som jag än mer överflödande har till er.

5 Men om någon har orsakat bedrövelse, *så* har han inte bedrövat mig, utan delvis: att jag inte må överbelasta er alla.

6 Det straffet *är* tillräckligt för en sådan man, vilket *utdelades* av många.

7 Så att ni tvärtom snarare *borde* förlåta *honom*, och trösta *honom*, att inte en sådan skulle dränkas av för mycket sorg.

8 Därför ber jag er att ni skulle bevisa *er* kärlek till honom.

9 Ty jag skrev också för detta ändamål, att jag skulle få veta om er pålitlighet, huruvida ni är lydiga i alla ting.

10 Den ni förlåter något, *förlåter* också jag: ty om jag förlät något, förlät jag den *det* för er skull i Kristi person;

11 Att inte Satan skulle få ett övertag på oss: ty vi är inte okunniga om hans knep.

12 Vidare, när jag kom till Troas för att *predika* Kristi evangelium, och en dörr öppnades åt mig av Herren,

13 *Så* hade jag ingen vila i min ande, eftersom jag inte fann min broder Titus: men tagande avsked av dem, för jag därifrån till Makedonien.

14 Men Gud *vare* tack, som alltid låter oss triumfera i Kristus, och manifesterar sin kunskaps doft genom oss på varje plats.

15 Ty vi är för Gud en Kristi vällykt, i dem som blir räddade, och i dem som förgås:

16 För den ene *är vi* doften av död till död; och för den andre doften av liv till liv. Och vem räcker till för dessa ting?

17 Ty vi är inte som många, vilka förvränger Guds ord: utan såsom i uppriktighet, utan såsom av Gud, talar vi inför Gud i Kristus.

Kapitel 3

1 Börjar vi *nu* återigen att berömma oss själva? Eller behöver vi, som vissa *andra*, rekommendationsbrev till er, eller rekommendationsbrev från er?

2 Ni är *ju* vårt brev inskrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor:

3 *Ty det har blivit* manifesterat att *ni* är Kristi brev genom vårt tjänande, ej skrivet med bläck, utan med den levande Gudens Ande; inte på tavlor av sten, utan på hjärtats tavlor av kött.

4 Och en sådan tillit har vi till Gud genom Kristus:

5 Inte som att vi duger av oss själva att tänka ut något, liksom av oss själva; utan vår duglighet *kommer* från Gud;

6 Som också har gjort oss till dugliga tjänare åt det nya förbundet; inte bokstavens, utan andens: ty bokstaven dödar, men anden ger liv.

7 Men om dödens ämbete, skrivet *och* inristat på stenar, var härligt, så att Israels barn inte kunde fästa sin blick på Mose ansikte, på grund av hans ansiktets härlighet; vars *härlighet* skulle upphöra:

8 Hur mycket större härlighet skall *då* inte andens ämbete ha?

9 Ty om fördörelsens ämbete *är* härligt, *så* överträffar rättfärdighetens ämbete mycket mer i härlighet.

10 Ty till och med det som gjordes härligt hade ingen härlighet i det avseendet, på grund av den härlighet som överträffar.

11 Ty om det som upphör *var* härligt, *så är* det som består mycket mer härligt.

12 Eftersom vi nu har ett sådant hopp, använder vi *ett* mycket rakt tal.

13 Och inte som Moses, *som* satte en slöja över sitt ansikte, så att Israels barn inte kunde fästa blicken på slutet av det som har upphört:

14 Utan deras sinnen förblindades: ty intill denna dag är samma slöja kvar, ej borttagen, under läsandet av det gamla förbundet; denna *slöja* tas bort i Kristus.

15 Men ända till denna dag, när Moses blir läst, är slöjan *kvar* över deras hjärtan.

16 Likväl, när det ska vändas till Herren, skall slöjan tas bort.

17 Nu är Herren den Anden: och där Herrens Ande *är*, där *är* frihet.

18 Men alla vi, med avtäcktt ansikte, skådande Herrens härlighet som i en spegel, förvandlas till samma bild från härlighet till härlighet, liksom av Herrens Ande.

Kapitel 4

1 Eftersom vi alltså har denna tjänst, såsom vi har fått barmhärtighet, *så* förtröttas vi inte;

2 Utan har av sagt oss oärlighetens dolda ting, ej vandrande i listighet, ej heller förvrängande Guds ord; utan, genom visning av sanningen, rekommenderande oss själva mot varje mans samvete inför Gud.

3 Men om vårt evangelium är dolt, är det dolt för dem som går förlorade:

4 I vilka denna världens gud har förblindat sinnen hos dem som inte tror, att inte ljuset av Kristi härliga evangelium, vilken är Guds avbild, skulle lysa på dem.

5 Ty vi predikar inte oss själva, utan Herren Kristus Jesus; och vi själva, era tjänare för Jesu skull.

6 Ty Gud, som befallde ljuset att lysa ur mörker, har lyst i våra hjärtan, till att *giva* kunskapens ljus om Guds härlighet i Jesu Kristi ansikte.

7 Men vi har denna skatt i lerkärl, att kraftens förträfflighet skulle vara av Gud, och inte av oss.

8 *Vi är* trängda på varje sida, dock inte instängda; *vi är* rådvilla, men inte rådlösa;

9 Förföljda, men inte övergivna; nedslagna, men inte förgjorda;

10 Alltid bärande på Herren Jesu död i kroppen, att Jesu liv också skulle manifesteras i vår kropp.

11 Ty vi som lever överlämnas alltid till död för Jesu skull, att Jesu liv också skulle manifesteras i vårt dödliga kött.

12 Alltså är död verksam i oss, men liv i er.

13 Vi havande samma trons ande, i enlighet med det som är skrivet, Jag trodde, och därför har jag talat; också vi tror, och talar därför;

14 Vetande att han som uppväckte Herren Jesus också skall uppväcka oss genom Jesus, och skall ställa fram oss

tillsammans med er.

15 Ty alla ting *är* för er skull, att den överflödande nåden, genom mångas tacksägelse, skulle flöda över till Guds ära.

16 Därför förtröttas vi inte; utan, fastän vår yttre människa förgås, förnyas likväl den inre *människan* dag för dag.

17 Ty vår *lättnad* bedrövelse, som varar knappt ett ögonblick, verkar för oss en långt mer överstigande *och* tungt vägande evig härlighet;

18 Medan vi inte ser efter de ting som är synliga, utan efter de ting som inte är synliga: ty de ting som är synliga *är* tillfälliga; men de ting som inte är synliga *är* eviga.

Kapitel 5

1 Ty vi vet att om vårt jordiska hus, *detta* tabernakel, ska brytas ner, *så* har vi en byggnad från Gud, ett hus ej gjort med händer, evigt i himlarna.

2 Ty i *detta tält* suckar vi, intensivt längtande efter att iklädas vårt hus som är från himlen:

3 Om så vara, varande klädda, skall vi inte bli funna nakna.

4 Ty vi som är i *detta* tabernakel suckar, varande nedtyngda: inte som att vi önskar att bli avklädda, utan påklädda, att dödlighet kunde uppslukas av liv.

5 Nu, han som har berett oss för just *detta är* Gud, som också har givit oss Andens handpenning.

6 Därför *är vi* alltid trosvissa, vetande att, medan vi är hemma i kroppen, är vi borta ifrån Herren:

7 (Ty vi vandrar genom tro, inte genom syn:)

8 Vi är trosvissa, och villiga att helst flytta bort från kroppen, och att vara hemma hos Herren.

9 Därför arbetar vi, att, vare sig hemma eller borta, vi må vara honom till behag.

10 Ty vi måste alla infinna oss vid Kristi domstol; att var och en må motta de ting *gjorda i sin* kropp, enligt det han har gjort, vare sig gott eller ont.

11 Därför, kännande till Herrens fasansfullhet, övertygar vi människor; och vi är manifesterade inför Gud; och jag litar till *att vi* också är manifesterade i era samveten.

12 Ty vi berömmar inte återigen oss själva inför er, utan ger er en öppning att berömma er av oss, att ni må ha något att *svara* dem vilka berömmar sig i yttre ting, och inte i *det som finns i* hjärtat.

13 Ty vare sig vi är från våra sinnen, *är det* för Gud: eller om vi är sansade, *är det* för er.

14 Ty Kristi kärlek tvingar oss; ty vi dömer så, att om en dog för alla, *då* har alltså alla dött:

15 Och han dog för alla, att de som lever härefter inte skulle leva för sig själva, utan för honom som dog för dem, och uppstod igen.

16 Härefter känner vi därför inte någon efter köttet: ja, fastän vi har känt Kristus efter köttet, känner vi dock nu, härefter, inte längre *honom så*.

17 Alltså, om någon man *är* i Kristus, *är han* en ny varelse: gamla ting är förgångna; se, alla ting har blivit nya.

18 Och alla ting *sker* av Gud, som har försonat oss till sig själv genom Jesus Kristus, och har givit oss försoningens tjänst;

19 Nämligen, att Gud var i Kristus, försonande världen till sig själv, ej tillräknande dem deras överträdelser; och har överlämnat försoningens ord åt oss.

20 Nu är vi alltså ambassadörer för Kristus, som att Gud uppmanade *er* genom oss: vi ber *er* i Kristi ställe, försona

er med Gud.

21 Ty han har gjort honom *till* synd för oss, vilken inte kände någon synd; att vi skulle göras *till* Guds rättfärdighet i honom.

Kapitel 6

1 Vi, som arbetare tillsammans *med honom*, förmanar er också att ni inte mottar Guds nåd utan nytta.

2 (Ty han säger, Jag har hört dig i en behaglig tid, och på frälsningens dag har jag undsatt dig: se, nu råder den behagliga tiden; se, nu är frälsningens dag.)

3 Ej varande till anstöt i något, att tjänsten inte skulle bli klandrad:

4 Utan i alla ting bevisande oss som Guds tjänare, i mycket tålmod, i bedrövelser, i nödställdhet, i svårigheter,

5 Under slag, i fängelser, under oroligheter, under arbete, under vakor, i fastor;

6 I renhet, i kunskap, i uthållighet, i godhet, i den Helige Anden, i kärlek utan skådespeleri,

7 I sanningens ord, i Guds kraft, i rättfärdighetens vapenrustning, på den högra sidan och på den vänstra,

8 I ära och vanära, under dåligt rykte och gott rykte: som bedragare, men *dock* sannfärdiga;

9 Som okända, men *dock* väl kända; som döende, och, se, vi lever; som tuktade, men inte dödade;

10 Som sorgsna, likväl alltid i glädje; som fattiga, likväl görande många rika; som havande inget, men *ändå* innehavande allt.

11 O ni korintier, vår mun är öppen mot er, vårt hjärta har vidgats.

12 Ni är inte trängda i oss, utan ni är trängda i ert eget inre.

13 Nu, som gottgörelse för detta, (jag talar såsom till *mina* barn,) utvidga också ni.

14 Gå inte i omaka ok tillsammans med otroende: ty vilken samhörighet har rättfärdighet med orättfärdighet? Och vilken gemenskap har ljus med mörker?

15 Och vilken harmoni har Kristus med Belial? Eller vilken del har han som tror med en otroende?

16 Och vilken enighet har Guds tempel med avgudar? Ty ni är den levande Gudens tempel; som Gud har sagt, Jag kommer bo i dem, och vandra ibland dem; och jag kommer vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

17 Gå därför ut ifrån dem, och var ni avskilda, säger Herren, och rör inte vid det orena; och jag kommer ta emot er,

18 Och kommer vara en Fader åt er, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren den Allsmäktige.

Kapitel 7

1 Därför, havande dessa löften, kära älskade, låt oss rena oss ifrån all köttets och andens orenhet, fullbordande helighet i Gudsfruktan.

2 Tag emot oss; vi har inte gjort orätt mot någon, vi har inte fördärvat någon, vi har inte svindlat någon.

3 Jag säger inte *detta* för att fördöma er: ty jag har tidigare sagt, att ni är i våra hjärtan att dö och leva tillsammans med er.

4 Stor är min frimodighet i tal mot er, stort berömmar jag mig av er: jag har blivit fullkomligt tröstad, jag är övermåttan glad i all vår bedrövelse.

5 Ty, när vi hade kommit in i Makedonien, hade vårt kött ingen ro, utan vi var trängda på varje sida; ute *rådde*

strider, inne *rådde* rädslor.

6 Men Gud, som tröstar de som är nedslagna, tröstade oss genom Titus ankomst;

7 Och inte endast genom hans ankomst, utan genom den tröst som han blev tröstad med beträffande er, när han berättade för oss om er väldiga längtan, ert sörjande, er iver för mig; så att jag glädde mig ännu mer.

8 Ty fastän jag gjorde er bedrövade med ett brev, ångrar jag *det* inte, även om jag *faktiskt* ångrade mig: ty jag inser att samma brev har gjort er bedrövade, om än bara för en tid.

9 Nu gläder jag mig, inte över att ni blev bedrövade, utan över att ni sörjde till sinnesändring: ty ni blev bedrövade på ett Gudfruktigt vis, att ni inte i något skulle lida skada av oss.

10 Ty Gudfruktig bedrövelse åstadkommer sinnesändring till frälsning, som inte ångras: men världens bedrövelse åstadkommer död.

11 Ty se på just denna sak, att ni sörjde på ett Gudfruktigt vis, vilken noggrannhet det åstadkom i er, ja, *vilket* självförsvar, ja, *vilken* upprördhet, ja, *vilken* fruktan, ja, *vilken* stark längtan, ja, *vilken* iver, ja, *vilken* vedergällning! I alla *ting* har ni bevisat er vara rentvådda i denna sak.

12 Alltså, fastän jag skrev till er, *gjorde jag det* inte för hans skull som hade gjort orätt, inte heller för hans skull som led orätt, utan *jag gjorde det* för att vår omsorg om er inför Gud skulle visa sig för er.

13 Därför blev vi tröstade över er tröst: ja, och än mer överflödande glädde vi oss över Titus glädje, eftersom hans ande vederkvicktes av er alla.

14 Ty om jag har berömt något om er till honom, har jag inte fått skämmas; utan såsom vi talade alla ting till er i sanning, så också *med* vårt beröm, vilket inför Titus befanns *vara* sanning.

15 Och hans inre känslor flödar över än mer för er, när han tänker tillbaka på allas er lydnad, hur ni med fruktan och bävan tog emot honom.

16 Jag gläder mig, därför att jag har tillit till er i alla *ting*.

Kapitel 8

1 Vidare, bröder, tillkännager vi för er den Guds nåd given över församlingarna i Makedonien;

2 Hur, under stor prövning i bedrövelse, deras glädjes överflöd och deras djupa fattigdom överflödade till deras frikostighets rikedomar.

3 Ty efter *deras* kraft, vittnar jag, ja, och utöver *deras* kraft *var de* självmant villiga;

4 Bedjande oss med stor iver, att vi skulle ta emot gåvan, och *ta på oss* deltagandet med hjälpen till de heliga.

5 Och *detta gjorde de*, inte som vi förväntade oss, utan först gav de sig själva åt Herren, och åt oss efter Guds vilja.

6 Så att vi bad Titus, att, såsom han hade börjat, så skulle han också fullfölja hos er samma nåd också.

7 Därför, såsom ni överflödar i varje *sak*, *i* tro, och tal, och kunskap, och *i* all iver, och *i* er kärlek till oss, *se till* att ni också ska överflöda i denna nåd.

8 Jag talar *nu* inte med bud *till er*, utan med anledning av iver hos andra, och för att bevisa er kärleks äkthet.

9 Ty ni känner vår Herres Jesu Kristi nåd, att, fastän han var rik, dock för er skull blev han fattig, att ni genom hans fattigdom skulle bli rika.

10 Och i detta ger jag *mitt* råd: ty detta är nyttigt för er, som redan har börjat för ett år sedan, inte endast att göra,

utan också att vara framfusiga.

11 Fullfölj nu alltså utförandet *av det*; att, såsom *det där fanns* en iver att vilja, så *må där* också *finnas* ett fullföljande ur det som ni har.

12 Ty om det först finns ett villigt sinne, accepteras *det* efter vad en man ska ha, *och* inte efter vad han inte har.

13 Ty *meningen är* inte att andra män *må* bli lättade, och ni betungade:

14 Utan efter utjämning, *att* ert överflöd, nu i denna tid, *må tillgodose* deras brist, att deras överflöd också *må* bli *en tillgång* för er brist: att en utjämning *må* ske:

15 Som det är skrivet, Han som hade samlat in mycket fick inget över; och han som hade samlat in lite saknade inget.

16 Men Gud *vare* tack, som lade in samma ivriga omsorg för er i Titus hjärta.

17 Ty han godtog sannerligen uppmaningen; men, varande än mer angelägen, för han självmant till er.

18 Och vi har sänt honom tillsammans med den broder, vars lovpris *är* i evangeliet bland alla församlingar;

19 Och inte endast *det*, utan vilken också blev vald av församlingarna till att resa tillsammans med oss med denna nåd, vilken administreras av oss till samme Herres ära, och *visar* er beredvillighet:

20 Undvikande detta, att ingen man skulle klandra oss i fråga om denna rikedom som blir administrerad av oss:

21 Beredande för ärliga ting, inte endast i Herrens åsyn, utan också i människors åsyn.

22 Och vi har sänt vår broder med dem, vilken vi ofta har bevisat vara flitig i många ting, men nu mycket mer beredvillig, på grund av den stora tillit som *jag har* till er.

23 Om *någon frågar* om Titus, *är han* min kompanjon och medarbetare beträffande er: eller *om någon frågar om* våra bröder, *är de* församlingarnas sändebud, *och* Kristi härlighet.

24 Visa ni därför för dem, och inför församlingarna, beviset på er kärlek, och på vårt skrytande om er.

Kapitel 9

1 Ty när det gäller hjälpen till de heliga, är det överflödigt för mig att skriva till er:

2 Ty jag känner till ert sinnes beredvillighet, som jag angående er skryter om för dem i Makedonien, att Akaja var beredda för ett år sedan; och er iver har sporrat väldigt många.

3 Men jag har sänt bröderna, att inte vårt skrytande om er skulle vara tomt i denna sak; så att, som jag sa, ni *må* vara förberedda:

4 Så att inte om de från Makedonien skulle komma tillsammans med mig, och finna er oförberedda, skulle vi (för att inte säga ni) få skämmas i denna trosvisva berömmelse.

5 Därför ansåg jag det nödvändigt att uppmana bröderna, att de skulle gå i förväg till er, och i förväg ordna med er gåva, vilken ni tidigare hade utlovat, så att densamma skulle vara förberedd, såsom *det anstår en* gåva, och inte såsom *i* penningbegär.

6 Men detta *säger jag*, Han som sår sparsamt skall också skörda sparsamt; och han som sår generöst skall också skörda generöst.

7 Var man efter vad han ämnar *att ge* i sitt hjärta; inte motvilligt, eller av tvång: ty Gud älskar en glad givare.

8 Och Gud förmår att göra så att all nåd överflödar mot er; att ni, alltid havande all tillräcklighet i alla *ting*, *må* överflöda till varje god gärning:

9 (Som det är skrivet, Han har strött ut; han har givit åt de fattiga: hans rättfärdighet består för evigt.

10 Nu, han som ger säd åt såningsmannen, *må* ge både bröd till *er* föda, och föröka den säd ni sät, och öka er rättfärdighets frukter;)

11 Varande berikade i varje ting till all givmildhet, som genom oss åstadkommer tacksägelse åt Gud.

12 Ty inte endast tillgodoser administrationen av denna tjänst de heligas brist, utan är också överflödande i och med många tacksägelse till Gud;

13 Genom upplevelsen av denna tjänst prisar de Gud för er erkända underkastelse till Kristi evangelium, och för *er* frikostiga utdelning till dem, och till alla *människor*;

14 Och i deras bön för er, vilka längtar efter er med anledning av Guds överflödande nåd i er.

15 Gud *vare* tack för hans obeskrivliga gåva.

Kapitel 10

1 Nu ber jag, Paulus, er själv, med Kristi saktmod och mildhet, som i *er* närvaro *är* ringa bland er, men varande frånvarande är frimodig mot er:

2 Men jag ber *er*, att jag inte, när jag är närvarande, *må tvingas* vara modig med den tillit, varmed jag tänker vara modig mot somliga, vilka tänker om oss såsom om vi vandrade efter köttet.

3 Ty fastän vi vandrar i köttet, krigar vi inte enligt köttet:

4 (Ty våra stridsvapen *är* inte köttsliga, utan mäktiga genom Gud till nedrivning av fasten;)

5 Rivande ner tankeföreställningar, och varje högt ting som upphöjer sig mot Guds kunskap, förande varje tanke i fångenskap till Kristi lydnad;

6 Och havande i beredskap att vedergälla all olydnad, medan er lydnad fullkomnas.

7 Ser ni på ting efter det yttre? Om någon man förlitar sig på att han tillhör Kristus, låt honom av sig själv återigen betänka detta, att, såsom han *tillhör* Kristus, så *tillhör* också vi Kristus.

8 Ty även om jag skulle berömma mig något mer i fråga om vår auktoritet, vilken Herren har givit oss till uppbyggelse, och inte till er nedrivning, skulle jag inte skämmas:

9 Att jag inte *må* framstå som om jag ville skrämra er genom brev.

10 Ty *hans* brev, säger de, *är* tunga och kraftfulla; men *hans* kroppsliga anblick *är* svag, och *hans* tal föraktas.

11 Låt en sådan tänka detta, att, sådana som vi är i ord, genom brev, då vi är frånvarande, sådana *kommer vi* också *vara* i gärning när vi är närvarande.

12 Ty vi vågar inte räkna oss till, eller jämföra oss med somliga som rekommenderar sig själva: utan, de mätande sig med sig själva, och jämförande sig bland sig själva, är inte visa.

13 Men vi kommer inte berömma oss om ting utanför *vårt* mått, utan efter den måttstock som Gud har delat ut till oss, ett mått som når ända till er.

14 Ty vi sträcker oss inte utöver *vårt* mått, som om vi inte nådde till er: ty vi har kommit så långt som till er också i *predikandet av* Kristi evangelium:

15 Ej berömmande oss om ting utanför *vårt* mått, *det vill säga*, om andra mäns arbeten; men havande hopp, när er tro har växt till, att vi rikligen skall förstoras genom er efter vår *måttstock*,

16 Till att predika evangeliet i *områdena* bortom er, *och* inte att berömma oss i en annan mans *måttstock* som gjorts i ordning in i vår hand.

17 Utan han som berömmar sig, låt honom berömma sig av Herren.

18 Ty *det är* inte han som rekommenderar sig själv som är antagen, utan den Herren rekommenderar.

Kapitel 11

1 Om ni ändå kunde stå ut med mig lite i dårskap: men, verkligen, stå ut med mig *nu*.

2 Ty jag är avundsjuk över er med en Gudfruktig avundsjuka: ty jag har trolovat er åt en make, att jag må ställa fram *er som* en ren jungfru åt Kristus.

3 Men jag fruktar, att såsom ormen, på något sätt, charmade Eva genom sin list, så må *också* era sinnen fördärvas ifrån enkelheten som är i Kristus *allena*.

4 Ty om han som kommer predikar en annan Jesus, som vi inte har predikat, eller *om* ni mottar en annan ande, som ni inte har mottagit, eller ett annat evangelium, som ni inte har tagit emot, skulle ni väl ha fördrag med *honom*.

5 Ty jag förmodar att jag inte i något var underlägsen de allra främsta apostlarna.

6 Men fastän *jag är* olärd i talet, så dock inte i kunskap; utan vi har i alla ting blivit fullständigt manifesterade bland er.

7 Har jag begått ett brott *när jag* sänkte mig själv att ni skulle bli upphöjda, eftersom jag har predikat Guds evangelium åt er utan kostnad?

8 Jag rånade andra församlingar, tagande lön *av dem*, för att tjäna er.

9 Och när jag var hos er, och led brist, låg jag ingen man till last: ty det som saknades mig tillhandahöll de bröderna som kom från Makedonien: och i alla *ting* har jag avhållit mig från att vara till last för er, och jag kommer *fortsätta att* avhålla mig *så*.

10 Så visst som Kristi sanning är i mig, skall ingen man stoppa mig från denna berömmelse i Akajas trakter.

11 Varför? Eftersom jag inte älskar er? Gud vet.

12 Men vad jag gör, det kommer jag göra, att jag må beröva dem på tillfället, vilka önskar ett tillfälle; att de, i detta som de berömmar sig, må befinnas *vara* så som vi.

13 Ty sådana *är* falska apostlar, listiga arbetare, förställande sig till Kristi apostlar.

14 Och ingen häpnad; ty Satan själv förställer sig till en ljusets ängel.

15 Därför *är det* ingen stor sak om också hans tjänare förställer sig som rättfärdighetens tjänare; vars slut skall bli efter deras gärningar.

16 Jag säger *det* igen, Låt ingen man tro mig vara en dåre; men annars, tag då emot mig såsom en dåre, att jag må berömma mig själv lite grann.

17 Detta som jag talar, talar jag inte efter Herren, utan såsom i dårskap, i denna tilltro till självberöm.

18 Eftersom många berömmar sig efter köttet, kommer också jag berömma mig.

19 Ty ni har så gärna fördrag med dårar, eftersom ni *själva* är visa.

20 Ty ni har fördrag, om en man leder in er i slaveri, om en man uppslukar *er*, om en man tar *av er*, om en man upphöjer sig själv, om en man slår er i ansiktet.

21 Jag talar om vanära, som om vi hade varit svaga.

Likväl, i vad än någon ska vara dristig, (jag talar i dårskap) är också jag dristig.

22 Är de hebreer? Jag också. Är de israeliter? Jag också. Är de Abrahams säd? Jag också.

23 Är de Kristi tjänare? (jag talar som en dåre) Jag ännu mer; i arbeten mer överflödande, gällande *mottagna* slag i

övermått *fler*, i fängelser oftare, i dödsfara oftare.

24 Av judarna tog jag fem gånger emot fyrtio *slag* utom ett.

25 Tre gånger blev jag slagen med spön, en gång blev jag stenad, tre gånger led jag skeppsbrott, en natt och en dag har jag tillbringat ute på djupa *havet*;

26 Ofta *på* resor, i faror genom floder, i faror bland rövare, i faror från *mina egna* landsmän, i faror från hedningarna, i faror i staden, i faror i ödemarken, i faror på havet, i faror bland falska bröder;

27 I utmattnings och möda, i vakor ofta, i hunger och törst, i fastor ofta, i köld och nakenhet.

28 Förutom de ting som är därute, det som dagligen kommer över mig, omsorgen om alla församlingarna.

29 Vem är svag, och jag inte blir svag? Vem stöter sig, och jag inte brinner?

30 Om jag måste berömma mig, kommer jag berömma mig av de ting som berör mina svagheter.

31 Vår Herres, Jesu Kristi, Gud och Fader, som är välsignad i evighet, vet att jag inte ljuger.

32 I Damaskus vaktade kung Aretas ståthållare damaskenernas stad med en garnison, önskande att gripa mig:

33 Och genom ett fönster blev jag nedsänkt längs med muren i en korg, och undkom hans händer.

Kapitel 12

1 Tveklöst *så* är det inte ändamålsenligt för mig att berömma mig. Jag skall komma till synen och uppenbarelser från Herren.

2 Jag kände en man i Kristus för fjorton år sedan, (antingen i kroppen, jag kan inte avgöra; eller antingen utanför kroppen, jag vet inte: Gud vet;) en sådan man rycktes upp till tredje himlen.

3 Och jag kände en sådan man, (antingen i kroppen, eller utanför kroppen, jag vet inte: Gud vet;)

4 Att han blev uppryckt till paradiset, och hörde utsägliga ord, som ej är tillåtna att uttala för en människa.

5 Om en sådan man kommer jag skryta: men om mig själv kommer jag inte skryta, förutom i mina svagheter.

6 Ty fastän jag skulle ha velat att berömma mig, skall jag inte vara en dåre; ty jag kommer *ju* säga sanningen: men *nu* avstår jag, att ingen inte skulle tänka högre om mig än det som han ser mig *vara*, eller *det* han hör av mig.

7 Och för att jag inte skulle förhäva mig genom de många uppenbarelserna, gavs mig en tagg i köttet, en Satans budbärare till att slå mig, att jag inte skulle förhäva mig.

8 Tre gånger bad jag Herren angående detta, att den skulle ge sig av ifrån mig.

9 Och han sa till mig, **Min nåd är nog för dig: ty min styrka blir fullkomnad i svaghet.** Därför kommer jag snarare högst gladeligen berömma mig i mina svagheter, att Kristi kraft må vila över mig.

10 Därför finner jag glädje i svagheter, i förolämpningar, i nödställdhet, i förföljelser, i trångmål för Kristi skull: ty när jag är svag, då är jag stark.

11 Jag har blivit en dåre i *mitt* skrytande; ni har tvingat mig: ty jag borde ha blivit lovordad av er: ty inte i något är jag underlägsen de allra främsta apostlarna, fastän jag ingenting är.

12 En apostels tecken blev sannerligen utförda bland er med allt tålmod, i tecken, och under, och mäktiga gärningar.

13 Ty vad är det i vilket ni blev sämre *behandlade* jämfört

med andra församlingar, förutom *det* att jag själv inte låg er till last? Förlåt mig den missgärningen.

14 Se, för tredje gången står jag beredd att komma till er; och jag kommer inte ligga er till last: ty jag söker inte ert, utan er: ty barnen bör inte lägga undan åt föräldrarna, utan föräldrarna åt barnen.

15 Och jag kommer så gärna spendera och bli förbrukad för er; även om desto mer överflödande jag älskar er, desto mindre blir jag älskad.

16 Men låt det vara så, jag betungade er inte: dock, varande slug, fångade jag er med list.

17 Gjorde jag en vinst på er genom någon av dem som jag sände till er?

18 Jag bad Titus, och med *honom* sände jag en broder. Gjorde Titus en vinst på er? Vandrade vi inte i samma ande? *Vandrade vi* inte i samma fotspår?

19 Återigen, tänker ni att vi försvarar oss för er? Vi talar inför Gud i Kristus: men *vi gör* alla ting, kära älskade, för er uppbyggelse.

20 Ty jag fruktar, att, när jag kommer, jag inte ska finna er såsom jag önskar, och *att* jag ska bli funnen *vara* för er såsom ni inte önskar: att *där ska råda* debatt, avund, vrede, tvister, baktalande, skvaller, förmätenhet, oordning:

21 *Och*, när jag återigen kommer, att min Gud ska ödmjuka mig bland er, och *att* jag ska sörja över många som har syndat redan, och inte har ändrat sinne över den orenhet och otukt och lösaktighet som de har utfört.

Kapitel 13

1 Detta är den tredje gången jag kommer till er. Varje ord skall bekräftas av två eller tre vittnens mun.

2 Jag sa er *detta* förut, och säger er i förväg, som om jag vore närvarande, för andra gången: och, nu varande frånvarande, skriver jag till dem som har syndat redan, och till alla andra, att, om jag återigen ska komma, kommer jag inte vara skonsam:

3 Eftersom ni söker ett bevis på att Kristus talar i mig, vilken inte är svag mot er, utan är mäktig i er.

4 Ty även om han blev korsfäst genom svaghet, lever han likväl av Guds kraft. Ty vi är också svaga i honom, men vi skall leva med honom av Guds kraft mot er.

5 Rannsaka er själva, huruvida ni är i tron; pröva er själva. Känner ni inte er själva, hur Jesus Kristus är i er, huruvida ni inte är förkastade?

6 Men jag litar till att ni kommer veta att vi inte är förkastade.

7 Jag ber nu till Gud att ni inte ska göra något ont; inte för att vi skulle visa oss vara antagna, utan för att ni skulle göra det som är uppriktigt, även om vi är liksom förkastade.

8 Ty vi kan inget göra mot sanningen, utan för sanningen.

9 Ty vi är glada, när vi ska vara svaga, och ni är starka: och vi önskar också detta, *ja* ert fullkomnande.

10 Därför skriver jag dessa ting varande frånvarande, att jag, varande närvarande, inte skulle *tvingas* bruka stränghet enligt den makt som Herren har givit mig till uppbyggelse, och inte till nedrivning.

11 Slutligen, bröder, farväl. Var fullkomliga, var vid gott mod, var av ett sinne, lev i frid; och kärlekens och fridens Gud skall vara med er.

12 Hälsa varandra med en helig kyss.

13 Alla de heliga hälsar er.

14 Herrens Jesu Kristi nåd, och Guds kärlek, och den Helige Andens gemenskap, *vare* med er alla. Amen.

Det andra brevet till korintierna skrevs från Filippi, en stad i Makedonien, genom Titus och Lukas.